

udsætter en større Aandsmodenhed hos disse end hos andre Borgere i Landet. Imidlertid, jeg skal stemme for Forslaget, men jeg ser ikke rettere, end at det netop gaar i modsat Retning af det, jeg havde ønsket at se i Ændringsforslagene, for at det skulde blive en god Lov. Maa jeg kun hertil endnu føje, uden at det i mindste Maade skal optages som en Bebrejdelse til det højterede Udvalgs Flertal, at naar jeg har sagt, at jeg havde ønsket, at Ændringsforslagene havde gaaet videre i disse Retninger, er det ikke, fordi jeg har villet bebrejde det ærede Flertal, at det ikke har fastholdt deres Forslag fra i Fjor. Jeg erkender, at der er store og vægtige Grunde for dem til ikke at have bragt dem ind nu, men jeg vilde kun føje det til, at havde de ligget for nu, havde de faaet min fulde Tilslutning; jeg kan vel se, at der er meget, der med Føje kan indvendes derimod, men det forekommer mig, at de gaa i den rigtige Retning, og at de i alt Fald maatte kunne være et brugbart Grundlag til at arbejde videre paa for at faa en Skolelov, der i større Maal kan fyldestgøre Skolens og Skolelærerstandens berettede Krav end dette.

Knudsen: Grunden til, at jeg har tilladt mig at begære Ordet ved 2den Behandling af det foreliggende Lovforslag, er de Udtalelser, der foreligge fra det ærede Udvalg i Betænkningen angaaende de Andragender fra Lærere i Landkommuner med købstadlignende Bebyggelse, og som gaa ud paa, at Lovforslagets Lønningsregler for Købstæderne maa kunne udvides til saadanne Landkommuner. Udvalget erkender, at der bør være Adgang til en saadan Udvidelse og nævner eksempelvis: Sundbyerne og Nordby paa Fanø som Steder, hvor det kunde være gavnligt at anvende disse Regler. Men Udvalget mener, at det er overflødigt at komme nærmere ind paa disse Andragender under Hensyn til, at Lovforslagets § 27 giver Ministeren Bemyndigelse til at indføre saadanne Bestemmelser efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen. Siden Betænkningen blev afgiven, er der imidlertid foregaaet noget, jeg maa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og som jeg antager vil have en Betydning for denne Sag, det er det Andragende, som er blevet indgivet til den høje Regering og til Rigsdagen fra 2,656 Beboere i Sundbyerne, og som gaar ud paa at udtale Ønskeligheden af, at Reglerne for Købstadskolerne i Almindelighed straks ved Lovens Ikrafttræden maa blive udvidede

til Sundbyerne. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa enkelte af de Argumenter, som i Andragendet fremføres til Støtte for Beboernes Ønske. Det anføres saaledes, at Sundbyernes Indbyggerantal i Løbet af de sidste 15—16 Aar omtrent har fordoblet sig og nu udgør omtrent 19,000; det anføres, at der i Kommunens Skoler undervises omtrent 2,000 Børn i 51 Klasser, og at disse Børn undervises af 13 Lærere og 17 Lærerinder. Endvidere anføres der, at i alt Fald flere af Skolerne have en købstadagtig Størrelse, saaledes siges der det, at en enkelt af dem har 13 Klasseværelser og 950 Elever. Sundbyernes Størrelse med Hensyn til Indbyggerantal er for Tiden saaledes, at naar den sammenlignes med de danske Købstæders, bliver det den sjette største Kommune her i Danmark. Beboerne anse det derfor for urimeligt, at denne Kommune skal lade Børnene undervise efter Landsbyskoleforhold i Stedet for efter Købstadskoleforhold. For selve Børnenes Vedkommende anføres det i Adressen, at den Forøgelse i Skoletid, som vilde fremkomme ved, at Skolerne bleve førte ind under Købstadreglerne, vilde betyde saa meget, at det for 6 Aars Undervisning vilde svare til et helt Aars Skolegang mere for hvert enkelt Barn. Hertil kommer saa endvidere den for denne Kommune særlige Omstændighed, at den ligger tæt op til de to store Kommuner Kjøbenhavn og Frederiksberg, som have et særlig godt ordnet Skolevæsen, et Skolevæsen, som staar langt over det Skolevæsen, som findes i Sundbyerne. Naar man nu ved, at der er en stadig Flytning mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg paa den ene Side og Sundbyerne paa den anden Side, bevirker dette, at Børnene som komme til at gaa i Skole i Sundbyerne, komme ind under helt andre Forhold, hvilket ikke kan være til Gavn for Undervisningen, og det fører endvidere til, at ikke saa faa Forældre, som have Raad til at give deres Børn en bedre Undervisning og gerne ville ofre noget derpaa, altsaa den bedre stillede Del af Befolkningen, ikke gerne flytter ud til Sundbyerne, fordi de der komme ind under Forhold, som de ikke synes om, og det er i Almindelighed til Skade for Kommunen. Altsaa Ordningen af Skolevæsenet i Sundbyerne er for Tiden ikke saa god, som den burde være, mindre god end i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, og tillige skader det Kommunen, at en Del Beboere, som ellers sandsynligvis vilde flytte derud og bo, blive i